

✿ 2. PEATÜKK ✿

HEADE SOOVIDE SOOVIKAEV

„Oo,“ ütles Amelia Pimeduse ja Valguse kuningriigi piiril seistes.

Avanev vaatepilt erines teravalt sellest, mida pakkus kivistunud mets oma hallide kidurate puude ja kuivanud okstega. Nende ees säras ere päike ja laius roheline aas täis kirevaid lilli.

Vastupidiselt mõnele vanale müüdile, mida valguse olendid uskusid, said vampiirid ja teised pimeduse olendid päikese käes igati kenasti hakkama. Nad polnud sellega lihtsalt harjunud, sest olid tavaliselt päevaajal sügavas

unes. Mesimummude vaikne sumin tekitas Amelias rahutust. Toom kiljatas, kui üks jänku välja hüppas.

„Hurmaniit ...“ sõnas kuningas Vladimir.

Amelia hingas sügavalt sisse. „Kas me kõik oleme valmis?“ küsis ta end sirgu ajades.

Sõbrad noogutasid ja hoidsid üksteisel kõvasti käest kinni, enne kui esimest korda Valguse kuningriigi pinnale astusid.

Amelia ahhetas, kui ta jalg pehme maapinna sisse vajus. See tundus imelik ja vetruv. Pikk rohi helkles ja isegi õhk näis sätendavat. Aga see polnudki nii jube, kui ta kartis – lihtsalt väga teistsugune.

„Aaaaa!“ kriiskas Toom, kui üks liblikas püüdis tema pähe maanduda. „See sööb mu ära!“

„Toom!“ sisistas Amelia. „Sa tõmbad meile tähelepanu!“

„JAH. SA PIAD LOHKEM NIGU VALGUSE
OLENDI MOODI OLEMA,“ sõnas Floora. „ÄKKI
ME PIAKS KEKSLEMA,“ jätkas ta. „NEILE JU
MEELDIB KEKSELDA, EKS?“

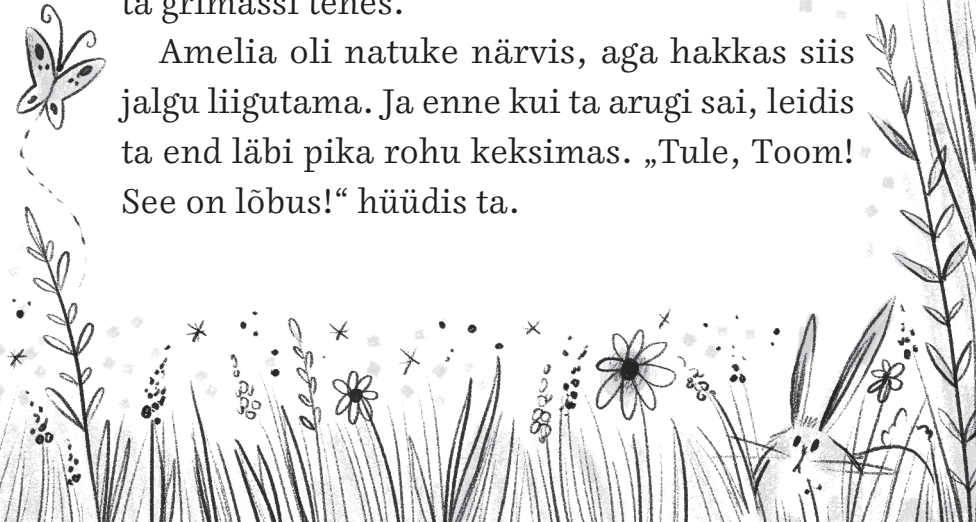
Vastust ootamata liikus Floora piruette tehes
üle lilleniidu, kerge nagu udusulg.

Amelia märkas, et Tangiinil vajus suu lahti,
kui ta vaatas Floorat lillede keskel tantsimas.
Amelia oli ka ise üsna üllatunud.

„Ta on päris hea keksija!“ sõnas kuningas
naerdes ning proovis siis ka ise kepselda,
hopsata ja hüpata. Ta lõpetas, kui seljalihase
ära tõmbas.

„Ma pole enam nii väle kui vanasti ...“ lausus
ta grimassi tehes.

Amelia oli natuke närvis, aga hakkas siis
jalgu liigutama. Ja enne kui ta arugi sai, leidis
ta end läbi pika rohu keksimas. „Tule, Toom!
See on lõbus!“ hüüdis ta.

Toom oli paigale tardunud. Amelia jooksis tema juurde, haaras tal mõlemast käest ja tõmbas ta niidule.

„Aaaaaaaaaaaa!“ kiljus Toom. „Mulle lendas vist midagi suhu!“

„Siin pole midagi karta, Toom!“ kinnitas kuningas talle. „Vaata, valguse olendid elavad lihtsalt oma elu.“ Ta osutas väikesele rohtu näksivale jänesele.

„Ma ei tea,“ pomises Toom, „võib-olla ta haub just praegu mingit kurja plaani ...“

„Äh, ära räägi tobedusi!“ itsitas Amelia.

„Vaata, issi!“ hüüdis Tangiin. „Ma lendan!“ Tangiin hõljus rohu kohal, sätendavad tiivad metsikult laperdamas.

„Sa näed välja täpselt nagu su ema!“ naeratas kuningas Vladimir.

„SELLEL KOHAL POLE VIGAGI,“ ütles Floora veel viimast piruetti tehes.

„Nõndaks,“ sõnas kuningas, „vaatame kaarti ja mõtleme välja parima tee.“

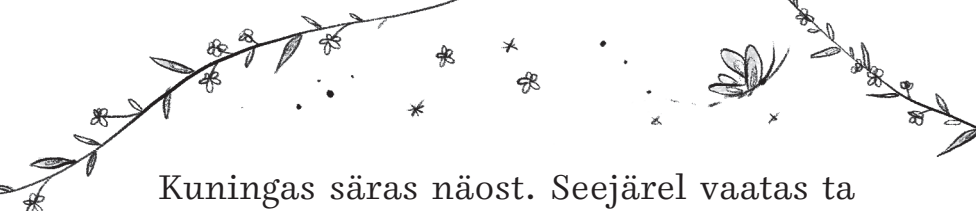
Floora võttis ükssarvikusarve peast ja tiris selle seest välja kenasti koonuseks keeratud kaardi.

„Kust me alustame?“ küsis Toom, kui Floora kaardi lahti silus. „Meil pole aimugi, kus Säralinna asub – seda pole kaardil kirjas.“

„Kuulge, vaadake, siin on Heade Soovide soovikaev,“ sõnas Amelia kaarti uurides. „Äkki me võik-
sime soovida, et saaksime Säralinna asukoha teada?“

„Amelia, see on suure-
pärane mõte. Ma pole
ise kunagi selle
peale tulnud!“

Kuningas säras näost. Seejärel vaatas ta hellalt Tangiini. „Heade Soovide soovikaevu juures mina ja su ema abiellusime.“

Sõbrad sompasid üle hurmaniidu, jäädes iga natukese aja tagant seisma, et kuningas Vladimir saaks hinge tõmmata.

„Vähemalt olen ma selleks ajaks, kui me Helgehinge leiame, paremas vormis,“ ähkis ta.

„See on vist Heade Soovide soovikaev!“ lausus Toom, osutades nende ees paistvale kivikaevule. See tundus hiilgavat ja selle serva ümber tantsisid sätendavad valguskübemed.

Floora kiikas kaevu ja hüüdis: „KUDA SIIN SIIS SOOVIDA SAAB?“

SAAB ...

SAAB ...

SAAB ...

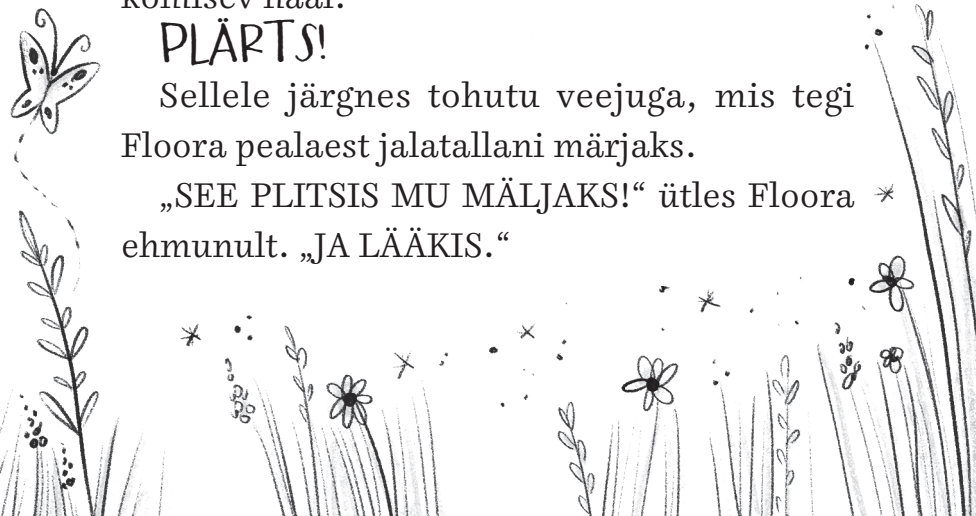
Tema hääl kajas vastu.

„POLE VAJA KARJUDA!“ kostis kaevust
kõmisev hääl.

PLÄRTS!

Sellele järgnes tohutu veejuga, mis tegi
Floora pealaest jalatallani märjaks.

„SEE PLITSIS MU MÄLJAKS!“ ütles Floora *
ehmunult. „JA LÄÄKIS.“

„Ma teen seda uuesti, kui sa mulle veel
SEE ütled, sa suur mühakas,“ sõnas hääl
kaevust.

Selles polnud kahtlust: Heade Soovide soovi-
kaev oskas rääkida. Ja oli üsna ebaviisakas.

„Niisiis, mis toob teid, pimeduse olendeid,
Valguse kuningriiki?“ küsis kaev.

Kõik vaatasid üksteisele üllatunult otsa.
Kuidas kaev nende maskeeringust läbi nägi?

„M-m-me ei ole pimeduse olendid!“ sõnas
Toom kiiresti. „Vaata! *Njäuü!*“ Ja ta vehkis oma
ingelkiisusabaga.

„Kas sa arvad, et ma olen täiesti pime, väike
vikatimees?“ küsis kaev.

„MUIDUGI,“ pistis Floora vahele, „SEST SUL
POLE SILMI.“

PLÄRTS!

Tangiin surus itsituse alla, kui Floora sai
kaela uue veesahmaka.

„Kuidas läheb, Vlad?“ lausus kaev. „Või peak-
sin sind härra Lepatriinuks kutsuma?“

„Näen, et sa pole muutunud,“ kergitas kuningas kulmu.

„Ja mina näen, et su poeg hakkab suurena välja nägema täpselt nagu tema ema,“ sõnas kaev. „Nina on tal küll sinu oma ... Kahjuks.“

„Kuidas sa meist nii palju tead?“ küsis Tangiin. „Sa oled lihtsalt üks soovikaev.“

„Ma olen *kõige vägevam* soovikaev! Ma tean kõike, mida on võimalik teada, ja kõike, mis saab tulevikus teatavaks.“

„MINA TIAN, ET SA OLED PÄLIS EBAVIISAKAS,“ lausus Floora.

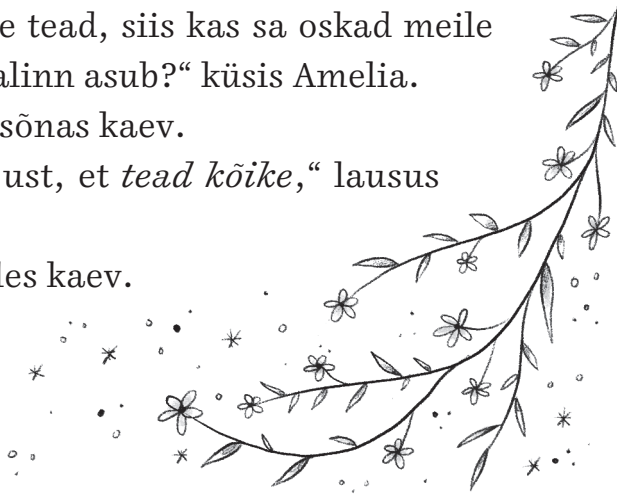
„Ära võta seda isiklikult,“ sosistas kuningas. „Kaevud on kurikuulsad selle poolest, et nad on aeg-ajalt natuke *tahumatud*.“

„Kui sa kõike tead, siis kas sa oskad meile öelda, kus Säralinn asub?“ küsis Amelia.

„Võimalik,“ sõnas kaev.

„Sa ütlesid just, et *tead kõike*,“ lausus Amelia.

„Teangi,“ ütles kaev.

„Siis sa ju ometi tead, kus Säralinn asub?“
muutus Amelia kärsituks.

„Jah,“ ütles kaev.

„Kas sa siis *ei võiks seda meile öelda?*“

„Ei või,“ ütles kaev.

„Miks mitte?“ hüüatas

Toom.

„Ma *ei jaga* niisama infot. See pole lubatud. Nii et see, kes te tegelikult olete, jääb minu teada. Tähendab, kui keegi just *ei soovi* teie saladust teada ...“ Kaev köhatas. „Aga igitahes, kui te tahate midagi teada, siis tuleb seda *soovida*,“ lausus ta.

„MA SOOVIN, ET SA JÄÄKSID LIHTSALT VAIT!“ prahvatas Floora käsi rusikasse surudes.

„Ei, Floo...“ alustas kuningas.

